

רשומות

קובץ התקנות

1 במרס 1954

430

כ"ו באדר א' תשי"ד

עמוד

500

תקנות הנכים (טיפול רפואי), תשי"ד—1954

504

תקנות העברת קרקעות (אגרות) (תיקון מס' 3), תשי"ד—1954

צו ההגנה (מניעת רווחים מופקעים) (מחירים מכסימליים למשקאות משכרים) (תיקון

505

מס' 2), תשי"ד—1954

430

חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט — 1949

תקנות בדבר טיפול בנכים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 27 ו-29 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט — 1949, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: הוראות כלליות

1. בתקנות אלה —

הנדרות

× "קצין תגמולים" — לרבות כל פקיד שנתמנה על ידי קצין תגמולים כפקיד רישום ראשי; "מוסד" — בית חולים, בית הבראה, מרפאה, בית-מרקחת, מעבדה, מכון רנטגן, או מוסד רפואי אחר, וכן כל ארגון או שירות למתן עזרה רפואית; "מוסד מוסמך" — מוסד או רופא שרופא מוסמך ראשי קבעם כמוסד מוסמך לצורך תקנות אלה;

"תותבת" — כל אבר מלאכותי של גוף אנוש וכל חלק מאבר כזה; "מכשיר עזר רפואי" — נעלים אורטופדיות, קביים, מקלות, רצועות, גרבים או חגורות אלסטיות, חגורות שבר, משקפיים, מכשירים להגברת השמיעה — לרבות הסוללות המפעילות אותם — גרבים לגדמים, ולרבות כל מלבוש מיוחד הדרוש עקב השימוש באחד המכשירים האלה;

"מכשיר תנועה" — כסא על גלגלים;

× "תגמול יומי" של נכה — החלק השלושים של התגמול החדשי המגיע לו לפי החוק;

× "תגמול מלא" של נכה — התגמול החדשי שהנכה היה זכאי לו לפי סעיף 5 לחוק הנכים; דרגת נכותו 100%;

"תגמול יומי מלא" של נכה — החלק השלושים של התגמול המלא;

"יום ביטול" — יום שבו הובטל נכה מעבודתו למעלה משש שעות לרגל הצורך;

רפואי שאושר לו על ידי רופא מוסמך מקומי או רופא מוסמך ראשי;

"נכה במוסד" — נכה המקבל תגמול חדשי בלבד או המקבל גם תגמול נוסף או תגמול

תגמול מיוחד בלבד, והוא שווה לרגל טיפולו הרפואי במוסד המספק לו כל הטיפול חשבון המדינה.

פרק שני: רופאים מוסמכים לטיפול בנכים

2. (א) לשם טיפול בנכים ימנה שר הבטחון —

מינוי רופאים מוסמכים

(1) רופא מוסמך ראשי שתחום פעולתו הוא כל שטח המדינה;

(2) רופאים מוסמכים מקומיים שתחום פעולתו של כל אחד מהם ייקבע בהודעה שתפורסם ברשומות.

(ב) הודעה על כל מינוי לפי תקנה זו תפורסם ברשומות.

× 3. כל נכה הטוען שהוא זקוק לטיפול וזכאי לקבלו לפי סעיף 27 לחוק, רשאי לפנות לרופא מוסמך מקומי שיחליט אם הנכה זקוק לטיפול ומה הטיפול.

סמכות רופא מוסמך מקומי

4. נכה החולק על החלטתו של רופא מוסמך מקומי, רשאי לערער לפני הרופא המוסמך הראשי והחלטתו תהא סופית.

ערעור

¹ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 278; ס"ח 106, תשי"ב, עמ' 282.

קבלת טיפול
במוסד מוסמך

5. נכה שנקבע לו טיפול על ידי רופא מוסמך מקומי או על ידי רופא מוסמך ראשי, יפנה למוסד המוסמך שקבע הרופא למתן הטיפול ויקבל את הטיפול שנקבע.

קבלת טיפול
במוסד שאינו
מוסמך

6. באין מוסד מוסמך שיכול ליתן לנכה טיפול שנקבע לו כאמור, רשאי הרופא המוסמך הראשי לאשר לנכה, על חשבון המדינה, טיפול רפואי במוסד או אצל רופא שאינם מוסד מוסמך.

פרק שלישי : כרטיס נכה

מתן
כרטיס נכה

7. נכה שהוחלט עליו לפי החוק שהוא זכאי לתגמול או להענקת נכותו נקבעה לו 10% או למעלה מזה, יתן לו קצין התגמולים כרטיס שבו תיקבע תמונת הנכה ושייקרא «כרטיס נכה».

פרטי הרישום
בכרטיס הנכה

8. בכרטיס הנכה יירשמו פרטים אלה :

(1) המבחן לפי תקנות הנכים (מבחנים לקביעת דרגות הנכות), תשי"א — 1951¹, המתייחס לנכות שלקה בה הנכה, או הנכות שנקבעה לו על ידי הועדה הרפואית העליונה לפי תקנה 3 (ב). לתקנות הנכים (ועדה רפואית עליונה), תשי"א — 1950², הכל לפי הענין ;

(2) דרגת נכותו של הנכה ;

(3) הרשות שקבעה לאחרונה את דרגת הנכות והתאריך שבו נקבעה הדרגה ;

(4) שמו של הרופא המוסמך המקומי שאליו יפנה הנכה לשם קבלת טיפול ;

(5) מספרה הסידורי של התביעה שהגיש הנכה לשם קבלת תגמול או הענקת.

שינויים
בפרטי הרישום

9. כל כרטיס יהא חתום ביד קצין התגמולים, וכל שינוי שיעשה בו לא יהיה לו תוקף אלא אם יש בצדו חתימתו של קצין התגמולים.

תקפו של
כרטיס נכה

10. (א) תקפו של כרטיס נכה הוא לששה חדשים מיום שהוצא, או לתקופה קצרה מזו, כפי שיקבע קצין התגמולים.

(ב) רשאי קצין התגמולים להאריך מזמן לזמן את תקפו של כרטיס נכה לתקופה שלא תעלה בכל פעם על ששה חדשים.

החזרת כרטיס

11. כרטיס הנכה הוא רכוש המדינה ועל הנכה להחזירו לקצין תגמולים בכל עת שפקעה זכותו לתגמול או להענקת נכותו נקבעה לפחות מ-10%.

פרק רביעי : טיפול רפואי ללא אישור

תשלום הוצאות
הטיפול הרפואי

12. קיבל נכה טיפול שהוא זכאי לו לפי תקנות אלה, ולא קיבל על כך תחילה אישורו של רופא מוסמך ראשי, רשאי הרופא האמור לאשר לו את ההוצאות שהוציא בעד אותו טיפול, אם נתמלאו כל התנאים האלה :

(1) הנכה לא קיבל אישור מוקדם כאמור מסיבה שיש בה צידוק ;

(2) השהיית הטיפול היתה עלולה לסכן את חייו של הנכה, להגדיל את נכותו או לסבך את ריפוי ;

(3) הנכה קיבל את הטיפול במוסד מוסמך שהיה סמוך למקום הימצאו, או שקיבל את הטיפול במוסד או אצל רופא מתאימים שאינם מוסד מוסמך והם

¹ ק"ח 165, תשי"א, עמ' 789.

² ק"ח 76, תשי"א, עמ' 644 ; ק"ח 165, תשי"א, עמ' 798.

הסמוכים ביותר למקום הימצאו, משום שלא היתה לו אפשרות לפנות למוסד מוסמך ;

(4) הנכה בא במגע עם הרופא המוסמך המקומי מיד לאחר שניתנה לו אפשרות לכך ומילא את הוראות אותו רופא בקשר לטיפול ;

(5) הנכה הגיש לרופא מוסמך ראשי תוך שבועיים מגמר הטיפול, ואם נמנע ממנו, בגלל סיבה שיש בה צידוק, מלמלא את הוראה זו במועד האמור — תוך שבועיים מיום שחלפה המניעה, חשבון וקבלות על ההוצאות שהוציא, כשהם מאושרים בידי הרופא המוסמך המקומי.

תשלום
הוצאות אחרות

13. הוציא נכה הוצאות נסיעה, כלכלה או לינה לצורך עצמו או לצורך מלוויו בקשר לטיפול שהוצאותיו שולמו לו כאמור בתקנה 12, רשאי רופא מוסמך ראשי לאשר תשלום ההוצאות, כולן או מקצתן.

פרק חמישי : ביטול בעבודה ושהייה במוסד

14. נכה שהובטל מעבודתו הרגילה לפחות יום ביטול אחד, וקצין התגמולים שוכנע כי מחמת הביטול פחתו הכנסותיו של הנכה מעבודתו האמורה ואין לו הכנסות מספיקות למחייתו מכל מקור אחר, ישולם לו לכל יום ביטול כאמור —

תגמול מיוחד
והתגמול נוסף

(1) אם הוא נכה שאינו מקבל תגמול חדשי — סכום השווה לתגמול יומי מלא (להלן — תגמול מיוחד) ;

(2) אם הוא נכה המקבל תגמול חדשי — סכום השווה להפרש שבין התגמול היומי לבין התגמול היומי המלא (להלן — תגמול נוסף).

15. (א) נכה במוסד שאין בן משפחה תלוי בו, יופחת סך כל תגמוליו לכל יום של שהותו במוסד ויועמד על רבע מהתגמול היומי המלא.

התגמול
לנכה במוסד

(ב) נכה במוסד שכן משפחה תלוי בו, רשאי קצין התגמולים להורות על תגמוליו לכל יום של שהותו במוסד יופחת בשיעור שיקבע קצין התגמולים ובלבד שסך התגמולים המופחתים יועמד על לא פחות משלושה רבעים של התגמול היומי המלא.

X

16. לא קיים נכה הוראותיהם של הרופא המוסמך הראשי או של הרופא המוסמך המקומי או של מנהל המוסד שאליו הופנה הנכה לשם קבלת טיפול, ולא הוכיח כל סיבה מספקת לאי קיום הוראות אלה, יהא הרופא המוסמך הראשי רשאי, לאחר התייעצות עם קצין התגמולים, להורות על הוצאתו של הנכה מהמוסד שבו הוא נמצא, או להפסיק את הטיפול בנכה, כולו או מקצתו, לחלוטין או לתקופה מסוימת.

הפסקת טיפול
והוצאה ממוסד

Y

פרק ששי : תותבות, מכשירי עזר רפואיים ומכשירי תנועה

17. (א) תותבות, מכשירי עזר רפואיים ומכשירי תנועה (להלן — מכשירים) יינתנו לנכה אך ורק אם הוא זכאי להם כחלק מהטיפול המגיע לו על פי החוק.

מתן תותבות,
מכשירי עזר
רפואיים
ומכשירי תנועה

(ב) רופא מוסמך ראשי יקבע מי הוא הנכה הזכאי לקבל מכשירים ואיזה מהם.

(ג) מכשיר שנכה קיבל מהמדינה הוא רכוש המדינה, ואסור לנכה להעבירו לאחר בכל דרך שהיא או להשתמש בו שלא למטרה אשר לה ניתן המכשיר.

18. (א) נכה הזכאי למכשיר לפי תקנה 17, זכאי גם שהמכשיר יותאם לגופו ושיינתן לו האימון הדרוש לשימוש במכשיר.

התאמה ואימון

(ב) הרופא המוסמך הראשי יקבע את הצורך בהתאמה ובאימון כאמור ואת האופן, הזמן והמקום בשטח המדינה שבהם יבוצעו.

תיקון והחלפה

19. (א) נכה שקיבל מכשיר זכאי גם שהמכשיר יתוקן או יוחלף, במידה שהדבר נדרש מחמת בלאי או קלקול שלא נגרמו על ידי הנכה בצדיה או ברשלנות.

(ב) הרופא המוסמך הראשי יקבע אם קיימים התנאים לזכות האמורה ואת האופן, הזמן והמקום שבהם יבוצעו.

(ג) מכשיר שהוחלף, חייב הנכה להחזירו מיד לרופא המוסמך הראשי, אלא אם כן התיר הרופא להשאירו ברשות הנכה.

חשלוש
הוצאות תיקון

20. רופא מוסמך ראשי רשאי לאשר לשלם לנכה הוצאות שהוציא לתיקון מכשיר, אם נוכח שבלי אותו תיקון לא היה הנכה יכול להשתמש במכשיר, ובלבד:

(1) שמחיר התיקון לא יעלה על 10 ל"י;

(2) שהנכה הגיש לרופא המוסמך הראשי תוך חודש מיום התיקון, ואם נמנע בגלל סיבה שיש בה צידוק להגיש במועד האמור — תוך חודש מיום שחלפה המניעה, חשבון וקבלות על אותה הוצאה כשהם מאושרים בידי הרופא המוסמך המקומי.

פרק שביעי: נסיעה, כלכלה ולינה

אמצעי תחבורה

21. (א) נכה שאושר לו טיפול בו, או תיקון מכשיר שניתן לו או התאמתו או האימון בו (לכל אחד מאלה ייקרא להלן — טיפול), זכאי להיות מוסע ממקום הימצאו למקום שנקבע לו לקבלת הטיפול וחזרה משם, ובלבד שהמרחק בין מקום הימצאו של אותו נכה ובין המקום רגיל הוא 5 ק"מ לפחות.

(ב) נכה שרופא מוסמך מקומי אישר כי מחמת מצב בריאותו או נכותו אין הוא יכול להגיע ממקום הימצאו למקום שנקבע לו לקבלת טיפול, זכאי להיות מוסע ממקום זה או למקום האמור וחזרה משם, גם אם המרחק הוא פחות מ-5 ק"מ.

כלכלה ולינה

22. (א) נכה זכאי לקבל כלכלה ולינה, כל זמן אותם נסיעה וטיפול, במידה שאין הוא מקבל אותם מהמוסד המטפל בו.

(ב) רופא מוסמך ראשי יקבע את אופן מתן הכלכלה והלינה האמורים ואת שיעורן.

הוצאות נסיעה,
כלכלה ולינה

23. (א) רשאי רופא מוסמך ראשי להתיר בכתב לנכה להוציא הוצאות לצורך הנסיעה, הכלכלה והלינה האמורים בתקנות 21 ו-22 לפי התנאים שייקבעו בהיתר.

(ב) רופא מוסמך ראשי לא יאשר לנכה הוצאות לפי תקנה זו, אלא אם המציא הנכה חשבון וקבלות תוך שבועיים מזמן ההוצאה, ואם נמנע בגלל סיבה שיש בה צידוק להמציא במועד האמור, תוך שבועיים מיום שחלפה המניעה.

(ג) ראה רופא מוסמך מקומי או מנהל מוסד מוסמך שהפניית נכה אל רופא מוסמך ראשי לשם קבלת היתר הנסיעה, לינה או כלכלה עלולה לסכן את בריאותו, להגדיל את נכותו או לסכן את ריפוי, רשאי הוא להתיר בכתב לנכה להוציא הוצאות כאמור בתקנת משנה (א) בתנאים שייקבעו בהיתר. דין ההוצאות האמורות כדין הוצאות שהוצאו לפי תקנת משנה (א).

פרק שמיני: הוראות שונות

24. (א) רופא מוסמך מקומי, רופא מוסמך ראשי, או מנהל מוסד הנותן לפי תקנות אלה טיפול לנכה, רשאי לקבוע שהנכה זקוק למלווה או למלווים בזמן נסיעתו לצרכי הטיפול.

(ב) נקבע הצורך במלווה או במלווים כאמור, ולא נאותו בני משפחתו של הנכה לשמש לו מלווים, יעמיד לו רופא מוסמך ראשי מלווה או מלווים.

(ג) דין מלווה לפי תקנה זו בכל הנוגע לנסיעה, כלכלה או לינה הוא כדין נכה לפי הוראות פרק שביעי.

25. העובר על הוראת תקנה 11, דינו — מאסר ששה חדשים, או קנס חמישים ל"י או שני הענשים כאחד.

26. כל המסמכים והידיעות הקשורים בטיפול בנכים הם סודיים ואין לגלותם אלא במידה שהדבר דרוש לקיום הוראה מהוראות תקנות אלה.

27. X תקנות הנכים (טיפול רפואי), תשי"א—1951¹ — בטלות.

28. X לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנכים (טיפול רפואי), תשי"ד — 1954".

י"ב באדר א' תשי"ד (15 בפברואר 1954)

(חמ"נ 2/נ)

פנחס לבון
שר הבטחון

¹ ק"ת 166, תשי"א, עמ' 854.

פקודת העברת קרקעות

תקנות העברת קרקעות (אגרות)

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת העברת קרקעות¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות העברת קרקעות (אגרות), 1939³, לאחר תקנת משנה (10) תיווסף תקנת משנה זו:

„(11) שר המשפטים רשאי, בהוראה כללית או מיוחדת, לפטור מתשלום אגרה, כולה או מקצתה, כל פעולה במשרד ספרי האחוזה לפי תקנה 3, הנוגעת —

(1) להעברת קרקע מאת חבר בני אדם מואגד או בלתי מואגד לנכה מלחמה או לבן משפחה של חייל שנספה במערכה לשם שיכונם או —

(2) לרישום משכנתה על אותה קרקע לחובת נכה מלחמה או בן משפחה כאמור.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק פ"א, עמ' 855.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1939, חוס' 2 מס' 972, עמ' 1247; ק"ת 422, תשי"ד, עמ' 406.

בתקנת משנה זו —
 „נכה מלחמה” — כמשמעותו בחוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה),
 תש”ט—1949;¹
 „בן משפחה של חייל שנספה במערכה” — כמשמעותו בחוק משפחות
 חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי”ז—1950.²

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות העברת קרקעות (אגרות) (תיקון מס’ 3), תשי”ד—1954.” השם

פנחס רוזן

שר המשפטים

י”ט באדר א’ תשי”ד (22 בפברואר 1954)

(חמ”ט) ה/א/1)

¹ ס”ח 6, תש”ט, עמ’ 13.
² ס”ח 52, תשי”ז, עמ’ 162.

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו בדבר מחירים מכסימליים למשקאות משכרים

בתוקף סמכותי לפי תקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944,¹ אני
 מצווה לאמור:

1. במקום התוספת לצו ההגנה (מניעת רווחים מופקעים) (מחירים מכסימליים למשקאות
 משכרים), תש”ט—1949,² תבוא תוספת זו:

„תוספת

מחיר בקבוק
 של 65 ס”מ³
 בפרוטות

א. יינות —

400	לבן רגיל
400	אדום רגיל
400	כרמלה
450	מדוק
475	הוק
550	מדוק מובחר
620	אליקנט
700	אליקנט שופרא
650	אדום עתיק
675	הוק אקסטרא
800	כרמל שרי
850	פורט
750	פומרד
750	פומרו
700	וינדזור

ב. בירה גלידסט — בקבוק של 48 ס”ל — 200 פרוטה.

המחירים הנקובים בתוספת זו כוללים דמי הובלה לקמעונאי ואינם כוללים את מחיר

הבקבוק.”

¹ ע”ר 1944, תוס’ 2 מס’ 1359, עמ’ 726; ע”ר 1947, תוס’ 2 מס’ 1619, עמ’ 1233.
² ק”ח 19, תש”ט, עמ’ 242; ק”ח 393, תשי”ד, עמ’ 49.

2. תקפו של צו זה הוא מיום ט"ו באדר א' תשי"ד (18 בפברואר 1954).

3. לצו זה ייקרא „צו ההגנה (מניעת רווחים, מופקעים) (מחירים מכסימליים למשקאות משכרים) (תיקון מס' 2), תשי"ד—1954".

כ"ב באדר א' תשי"ד (25 בפברואר 1954)

(חמ"מ (1) מ/מש/2)

ש. ג. פ. י.
מנהל המכס והבלו
רשות מפקחת

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).